

Úspěšná léta učiliště končí optimalizací a sloučením s dalšími školami

V roce 1971 je do funkce vedoucího odborného učiliště jmenován Karel Buzek a dosavadní vedoucí Páviš odchází do Brna. Hned následující rok slaví učiliště deset let trvání a veřejnosti je v rámci 750. výročí založení města Rousínova představena práce učňů pod názvem: „Rousínov nejen nábytkářský“. Jsou vystavovány práce nejen z odborného výcviku, ale i ze zájmové a umělecké činnosti žáků.

Školní rok 1980- 1981 začíná pod novým názvem – Střední odborné učiliště strojírenské. Nosnou činností výuky byla příprava mládeže pro výkon dělnických povolání v učebním oboru - Klempíř se zaměřením pro karoserie. Organizačně bylo SOU začleněno do n.p. Praga AZKG se sídlem v Praze 9 – Vysočanech. Technická a hospodářsko-správní činnost SOU, byla řízena ze závodu Praga Rousínov. Ve funkci ředitele SOUs zůstává i nadále pan Karel Buzek a na místo zástupce ředitele pro teoretickou výuku se vrací ing.Ludvík Páviš. Vedením praktické výuky je pověřen Ladislav Maleček. Praktická výuka i nadále probíhá

v renovovaných prostorech na ulici Rudé armády, známých pod názvy: u Barušů a u Votýpků.

Dalším zlomovým rokem v historii SOU, byl rok 1986. Jak závod Praga Rousínov, tak i SOU, bylo vyčleněno z VHJ ČAZ a začleněno do koncernu strojírenské výroby pro zemědělství. Od této doby přejímá všechny funkce zřizovatele k. p. Agrozet Brno. Pro SOU se, ale nic podstatného nemění. V závodě

je uvolněna jedna výrobní dílna pro účely výuky učňů. Do závodu je převedena praktická výuka učňů třetích ročníků.

SOUs Rousínov má dobré jméno v celém Jihomoravském kraji. A právě na konci let osmdesátých a na počátku let devadesátých je to znát nejvíce. Na SOUs jsou vychovávaní žáci ze 30 závodů Jm kraje. V době 30. výročí od založení učňovského střediska prošlo školou více jak 1300 absolventů – klempířů pro karoserie a strojních zámečníků.

Žáci jsou úspěšní nejen ve vědomostech a dovednostech v oboru, ale dosahují výborných výsledků i v soutěžích literárních. Při škole pracuje několik zájmových kroužků pod vedením pedagogů. Velmi dobrého hodnocení dosahují kroužky sportovní, fotografický, literární a hudební. Žáci se zúčastňují nejen soutěží v rámci resortu Agrozet Brno, ale jsou úspěšní i v soutěžích pořádaných odborem školství Jm kraje.

Tradice soutěží v odborných vědomostech umožnila žákům SOUs porovnávat svoje umění s nesrovnatelně většími zařízeními – Karosa Vysoké Mýto nebo AZNP Mladá Boleslav. A i na této úrovni jsou naši žáci velmi úspěšní. A právě za tyto dobré výsledky byla škola v roce 1988 oceněna nejvyšším vyznamenáním v rámci koncernu Agrozet.

Konec 80. let přináší do historie školy další změnu v názvu. Rousínovský závod je vyčleněn z koncernu Agrozet a stává se samostatným podnikem s názvem Rostroj Rousínov. Ale k největší a nejdůležitější změně dochází v roce 1991.

SOUs je odloučeno od závodu a stává se samostatným právním subjektem. V této souvislosti je nutné zřídit samostatný ekonomický úsek. Hlavním účetním je jmenován pan Jandl- zkušený ekonom

s dlouhou praxí právě v rousínovském Rostroji.

A dochází k dalším změnám ve vedení SOUs. Pan Buzek odchází do důchodu a na jeho místo je v konkurzním řízení vybrán ing. Miloš Žoček.

Pan Buzek nastupuje do funkce statutárního zástupce ředitele SOUs a vede ekonomický úsek školy.

S ekonomickou samostatností a právní subjektivitou vznikl pro SOUs závažný problém. Aby škola zůstala i dále v síti středních škol, musela se řešit otázka prostorů pro odborný výcvik. V rámci restitucí se musely vyklidit prostory na ulici Rudé armády a nakonec i prostory v samotném závodě Rostroj.

Vedení školy je postaveno před úkol výstavby nových dílenských prostorů. Celá výstavba je rozdělena do čtyř etap. V roce 1991-92 jsou vybudovány učebny odborného výcviku pro první a druhý ročník a sociální zařízení, včetně šaten pro praktickou výuku.

Do konce roku 1993 je dokončena dílenská hala pro třetí ročník, včetně nezbytného karosářského zařízení. Současně s tím je vybudována nutná komunikace k dílenským prostorům.

V roce 1993 – 94 je ke stávající dílenské hale přistavěna poslední část pro praktickou výuku. Jedna větší dílna, ve které je vyučován druhý a třetí ročník karosářů a jedna menší dílna pro výuku základních rukodělných dovedností.

Ředitel školy se tak stal opravdovým manažerem a výchovná a pedagogická práce řídili PaedDr. Karel Häring – zást.ředitele pro teoretickou výuku a Mgr. Jaroslav Janík – zást.řed. pro praktickou výuku.

V roce 1996 je výstavba dokončena vybudováním skladových prostorů a přístavbou školy. Ve školním roce 1994-95 je rozhodnuto o otevření nového učebního oboru. Je to výuka budoucích prodavačů – prodavaček smíšeného zboží. O obor byl ve vyškovském regionu velký zájem. Do této doby byl tento obor vyučován jen v Brně a Prostějově.

Rok 1996 přinesl pro učňovské školství další změny. Tou nezávažnější bylo převedení zařízení SOU od MH pod Ministerstvo školství. A právě od této doby se začíná rýsovat nová koncepce výchovy žáků pro dělnická povolání. Hledají se úspory ve financování škol a stále častěji se hovoří o slučování SOU ve větší celky.

Projekt MŠMT nazvaný „Optimalizace sítě středních škol“, z roku 1997 znamenal pro SOUs Rousínov prakticky konec právní subjektivity a začlenění toho zařízení do většího celku školského zařízení v rámci okresu. Ve vedení ISŠ Slavkov dochází ke změně, stávající ředitel je jmenován do funkce OU Vyškov pro odbor středního školství a na jeho místo je vypsáno výběrové řízení. Na základě výsledků tohoto řízení je do funkce nového ředitele ISŠ Slavkov jmenován ing. Žoček a řízením SOUs Rousínov je pověřen do doby sloučení, a tedy pro školní rok 1997–98, Mgr. Jaroslav Janík.

A tak od 1. září 1998 se stává SOUs Rousínov odloučeným zařízením Integrované střední školy ve Slavkově u Brna. V rousínovském SOUs je zrušen ekonomický úsek, pan Buzek odchází do důchodu a vedoucí funkci přebírá Mgr. Jaroslav Janík.

Tím se vlastně ukončila čtyřicetiletá historie strojírenského učňovského školství v Rousínově a další fungování odloučeného pracoviště je již řízeno ze Slavkova.

Rok 1998 je tedy rokem, ve kterém končí právní subjektivita SOU strojírenského Rousínov. Areál na ulici Kalouskova, ale dále slouží k výuce žáků v oboru opravář strojů a zařízení se zaměřením na karoserie a k výuce žáků oboru prodavač-ka smíšeného zboží.

Škola je odloučeným pracovištěm, které je řízeno ředitelem školy ISŠ Slavkov u Brna, prostřednictvím vedoucího OP. Touto funkcí je pověřen Mgr. Jaroslav Janík. Zástupce pro teoretickou výuku PaedDr. Karel Häring je pověřen řízením druhého odloučeného pracoviště ISŠ /bývalá ISŠ managementu ve Slavkově u Brna/.

V červenci 2001 jmenuje ředitel ISŠ ing. Žoček do funkce vedoucího technického úseku Mgr. Janíka a na místo vedoucího OP Rousínov je jmenován PaedDr. Häring. Tento stav trvá do roku 2003, kdy odchází pan Häring do důchodu a do Rousínova se zpět vrací Mgr. Janík. Technický úsek je sloučen s ekonomickým úsekem školy.

V Rousínově se plnohodnotně vyučují oba učební obory dalších pět let. V tomto období je přesunut ze Slavkova do Rousínova učební obor pro opraváře zemědělských strojů. Na školu přicházejí noví učitelé a někteří z nich vyučují střídavě ve Slavkově a v Rousínově. Postupně se začíná projevat menší zájem o učební obory. S rokem 2008 se opět začíná jednat o další etapu optimalizace učňovského školství a tím o další slučování středních škol v regionu.

V roce 2008 je jmenován do funkce ředitele školy Mgr. Josef Smejkal a ing. Žoček přechází na post učitele odborných předmětů. A je také rozhodnuto s konečnou platností o sloučení SOU nábytkářského v Rousínově s ISŠ Slavkov. Po odchodu Mgr. Jar. Janíka do důchodu je jmenován vedoucím odloučeného pracoviště v Rousínově ing. Bábek, dosavadní ředitel SOUn. Teoretická výuka je postupně přesunuta do areálu SOUn a odborný výcvik je ještě do roku 2010 ve stávajících dílenských prostorách bývalého strojírenského učiliště. Za provozu dochází k přesunu dílenského zařízení do areálu SOUn. Dílny jsou přebudovány a upraveny tak, aby vyhovovaly všem normám, především normám požárním.

A tak 30. června 2009 se slavnostně, za přítomnosti všech bývalých pedagogů a provozních pracovníků, uzavírá škola, ve které splnilo závěrečnou zkoušku více jak 1500 klempířů-karosářů a 300 prodavačů a prodavaček.

V tomto období se výrazně projevil úbytek žáků v učebních oborech. V roce 2011 je ukončena výuka v učebním oboru opravář zemědělských strojů a ze stejného důvodu není

v roce 2012 otevřen první ročník učebního oboru klempíř-karosář. Přihlášeným žákům je nabídnut učební obor automechanik, nebo možnost přesunutí přihlášky do Brna.

Na závěr je nutné připomenout jména těch, kteří se za dobu pětadvaceti let podíleli na výchově, vzdělávání a předávání odborných dovedností jak v oboru karosář, tak v oboru prodavač.

Někteří z nich, kteří byli u počátků strojírenského učňovského školství, se již 110. výročí nezúčastní. A tak alespoň připomeňme jejich jména.

Mezi těmi prvními, kteří předávali znalosti a zkušenosti z praxe byli: ing. L. Páviš, L. Maleček, Fr. Varta, St. Viktorín, B. Mazel, A. Frank, B. Černý, V. Časný, M. Houdek, E. Liška, V. Flössler, J. Toman, D. Moudrá

Je nutné vzpomenout i učitele odborných předmětů a od roku 1990 ředitele ing. Miloše Žočka.

Ve vedoucích funkcích školy byli: K. Buzek, Mgr. Janík, PaedDr. Häring a již jmenovaní Páviš, Žoček, Maleček.

O teoretické vzdělávání se zasloužili: A. Hykšová, E. Smutná, D. Stryjová, Mgr. E. Zemánková, M. Zbořil, Ing. R. Kučera, P. Šafář, RNDr. V. Pytela, Ing. S. Otáhal, J. Lekavý.

Praktickou výuku vedli: M. Suchomelová, Z. Vartová, Z. Procházková, R. Zrotalová, Vl. Koutný, J. Moudrý, Fr. Zouhar, L. Skokan, J. Wagner, A. Bednář.

O provozní záležitosti se starali: M. Jandl, M. Hálová, J. Honsová, M. Vlachová, E. Nohelová, M. Stejskalová, Z. Ivančo, I. Honková, L. Zapletalová.

Snahou všech výše uvedených pracovníků jistě bylo dobře připravit žáky pro zvolené povolání. Díky své dobré pověsti a pro společnost dobře odvedenou výchovnou a odbornou prací bude škola vždy v paměti rousínovské veřejnosti.

Co říci závěrem?

Zcela jistě je třeba popřát všem pracovníkům a studentům ISS Slavkov do dalšího desetiletí hodně úspěchů a kvalitních výsledků ve výchovné práci a pokračovat tak v tradicích školy.

S použitím archivních materiálů a ze vzpomínek bývalých pedagogů SOUs Rousínov zpracoval Mgr. Jaroslav Janík